

Желите ли да постанете професионалац КОРАК У ИЗАЗОВ

Војска Србије је, према истраживањима, институција од највећег угледа у Србији. Поштовање грађана можда се, боље него у статистици, види кроз жељу младих да обуку униформу и постану део система одбране. Неки себе виде као професионалне војнике, неки као старешине – официре или подофицире, док неки желе, и када их закон на то не обавезује, да добровољно служе војни рок.

До те части се, ипак, не стиже лако. Неки млади људи, још у детињству донесу одлуку да ће једнога дана носити официрске чинове. За њих, постоји посебна школа. Неки је зову и „школа за јунаке“. То је Војна гимназија. Свршени основци имају могућност да конкуришу за упис и начине први корак осмогодишњег пута ка звању официра Војске Србије. Прошле године тек сваком дванаестом та жеља се испунила. Правила су јасна - пролазе само најздравији, психофизички најспособнији, са највишим просеком оцена.

Универзитет одбране је кључни корак ка испуњењу мисије – постати официр. Девојке и младићи, матуранти средњих школа и Војне гимназије равноправно пролазе низ провера и тестирања како би стекли право уписа на неки од смерова које нуди Војна академија или Војномедицинска академија. Да ли ће постати потпоручници са дипломама менаџера у одбрани, војног pilota, доктора медицине или војног инжењера, зависи од жеља, способности и труда. Из године у годину повећава се занимање за звање кадета Војне академије. У 2010. години више од пет девојака и момака конкурисало је за једно слободно место за упис. Селекција је одабрала најквалитетније и пружила им могућност да у наредне четири године заслуже место у официрском кору.

За људе који желе да у јединицама Војске Србије буду непосредни лидери, да свој ауторитет граде међу колегама стручношћу и способношћу,

бирају подофицирски позив. У најбољим армијама света подофицири су „кичма војске“. Од њиховог знања, иницијативе и спремности да непрестано буду раме уз раме са људима којима командују, у многоме зависи квалитет војске у целини. Од скоро се у Војсци Србије подофицири бирају од најбољих професионалних војника.

Професионални војници су људи спремни да се посвете дужностима које захтевају храброст, пожртвованост и одлучност. Они су спремни да савладају напорну обуку и стекну све војничке вештине. Када је Војска Србије објавила позив за пријем у професионалну службу, одзив је био пет и више пута већи од потреба. Конкуренција је улазак у строј омогућила само најбољима. После неколико година, најуспешнијима из тог строја пружа се шанса да заврше усавршавање и постану подофицири.

Иако је, пратећи савремене војске света, и Војска Србије укинула обавезно служење војног рока, њена врата нису затворена за оне који желе добровољно да обуку униформу. Њима се, кроз тромесечну интензивну обуку пружа могућност да испуне патриотску жељу и служе домовини. Чињеница да су војни рок служили и када то није била законска обавеза, послужиле им као препорука за наставак професионалне каријере у Министарству одбране, Војсци Србије и осталим државним органима. ■

Александар ПЕТРОВИЋ

Војска, иако професионална, није затворила врата грађанима који желе да је виде и доживе изнутра, као ни оних који своју професионалну каријеру виде у њеном строју. Храбријих и одлучнијих од просека је све више, који улазе у изазов војничког позива широм отворених очију и уздигнута чела, уверени у исправност одлуке коју доносе.

Они који су се, бар једном озбиљно замислили пред питањем – шта значи бити војник, схватили су да то није обично занимање. За оне који су данас професионални официри, подофицири или војници не каже се да су „запослени“ у Војсци, него да су „на служби“ у Војсци. Војници су ти којима је држава поверила на чување оно што јој је највредније – слободу, безбедност, симболе. Они, дакле, служе Србији.

Прва генерација војника на добровољном служењу војног рока

Одважни бирају пут

Маскирне униформе почетком марта обукла је прва генерација војника на добровољном служењу војног рока. Опрему је задужило 500 младића и девојака, који ће први део обуке провести у центрима за обуку у Ваљеву, Лесковцу и Сомбору.

У Центру за обуку у Лесковцу, поносни су на чињеницу да је одзив био - стопостотан. Сви добровољци са списка дошли су на време.

Заменик команданта Седмог центра за обуку мајор Сениша Николић каже да ће у наредних шест седмица војници савладати основну војно-стручну и физичку обуку, а потом ће почети фаза специјалистичке обуке.

Према речима мајора Николића прва искуства са војницима на добровољном служењу војног рока говоре да су младићи и девојке високо мотивисани и спремни да уложе максимум напора и преброде све изазове који их очекују.

Иван Трајковић је из Косовске Каменице. За конкурс је сазнао преко Интернета, а за одлуку о добровољном служењу имао је подршку родитеља и пријатеља. Верује да је то корисно искуство, без обзира колико ће утицати евентуално на лакше добијање посла.

Марија Филиповић из Ниша од малена жели да носи униформу и каже да би волела да по-

стане професионални војник. Па још кад би била војни полицајац, то би испунило њене садашње амбиције.

Константин Самофалов из Београда добровољно служи војни рок у Ваљево. Будући да као посланик обавља функцију цивилне контроле војске, сматра да ће му служење војног рока значити и у професионалном смислу.

– Очекујем да научим много више о војсци. Сматрам да људи који се баве овим послом треба да познају институцију војске изнутра. Дисциплина је гвоздена. То сам очекивао и то ми прија. Првог дана никоме од нас није било лако, вероватно смо сви помало испали из форме, али сваког дана је све лакше. Верујем да ће након заклетве прича бити сасвим другачија. Овде сам упознао сјајне момке и девојке. Живимо и радимо у изванредним условима, а то показује да Војска Србије и Министарство одбране улажу у модернизацију. Добровољно служење војног рока је тест за све нас. Мислим да смо помало изгубили однос према патриотизму и да ћемо дати добар пример својим вршњацима, мада и број војника који се пријавио у овом року већ говори о томе да војска ужива велики углед у друштву.

Никола Поповић из Прокупља још у новембру се пријавио за добровољно служење војног рока. Једноставно жели да буде део Војске Србије. Због велике конкуренције и није очекивао да ће бити позван, али сада је презадовољан и јако би желео да униформу носи до краја радног века.

Бранкица Бунјић из Краљева каже да јој дисциплина у војсци одговара.

– Смештај је одличан, собе су чисте и уредне, купатила такође. Обука је кренула занимљиво и чини ми се да ми ништа неће бити тешко. Надам се да ћу по завршетку служења војног рока добити посао у војсци – каже Бранкица.

У Центру за обуку у Ваљеву командант батаљона за обуку потпуковник Србољуб Радујевић каже да је од укупног броја примљених војника, двадесет процената припадница женског пола и оне су смештене у засебним просторијама које одговарају њиховим потребама. Обука иде по плану и види се та повећана мотивисаност младих људи да савладају све што план и програм предвиђају.

За Бориса Здравковића из Крагујевца служење војске је део српске традиције и није имао дилему да ће и он једног дана обући униформу. То се сада остварило, али амбиције су и веће. Једино девојка није одушевљена да постане професионални војник, али, ако му се та жеља оствари, то неће бити сметња.

Марина Смољевић из Крагујевца за добровољно служење војног рока определила се највише због могућности запослења.

– Волим униформу и реклама „Буди професионалац“ привукла ми је пажњу. Желим да докажем своје способности. Иако мајци није било свеједно када сам јој саопштила своју одлуку, решена сам да будем професионалац, а највише бих волела Војну полицију.

Драгослав Војновић из Ужица завршио је Факултет безбедности. Његово опредељење је да ради на пословима у систему безбедности, а

Бранкица Бунјић
из Краљева је
презадовољна условима.
И обука није тешка.
Вреди труда да би војни
позив постао остварена
амбиција

за то један од услова је одслужен војни рок. Али и без тога, то је област његових интересовања, што потврђује и избор факултета, тако да је обука само нови изазов и драгоцено искуство.

У Првом центру за обуку, у сомборској касарни „Аеродром“, примљено је 150 војника, од којих 129 младића и 21 девојка.

Током прве фазе војници ће, како каже потпуковник Златко Салопек, заменик команданта Центра, уз искусне командире, овладати основама тактичке, стројеве, физичке и обуке у руковању личним наоружањем и другим војничким знањима и вештинама, што представља услов за настављање стручно обуке у специјалистичким центрима.

Милан Контић из Новог Сада жели да ближе упозна војску. Мисли да је ово прави начин, а верују да ће

ово искуство потврдити његову жељу да остане у војној униформи.

Александру Шушак из Зрењанина, апсолвента на Одсеку дизајна текста Факултета „Михајло Пупин“, привлачи командовање. Жеља јој је да настави рад у војсци и да се искуша на лидерском курсу и стекне чин подофицира.

Мирослав Вукосављевић из Београда обуку схвата као изазов и то

Војнички позив је
частан и део је српске
традиције. Даћу све од себе
да уђем у строј војних
професионалаца,
каже Александар Ђурић
из Лесковца

је први мотив да обуче униформу. Ако заслужи да буде професионални војник, онда ће испунити и други мотив, а то је да настави породичну традицију војног позива.

Аницу Ивковић, трговца из Лесковца, за униформу везују породична традиција и подршка родитеља. И она би радо остала на служби у војсци, ако покаже да је дорасла тој одговорности.

Определујући мотиви за добровољно служење војног рока су различити, али свима је заједничка љубав према униформи и војсци и лични одговор на изазове које нуди војнички живот. ■

З. М. – Б. М. П. – Н. Д

Снимили Г. СТАНКОВИЋ
и З. МИЛОВАНОВИЋ

Двадесетогодишња
Маријана Милосављевић
одлучила је да крене
на добровољно служење
војног рока како би лакше
дошла до запослења у
државним институцијама